

רע"פ 4665/21 - מוניר אבו סעדה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4665/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מוניר אבו סעדה

נ ג ד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג
28311-06-19 מיום 7.6.2021 שניתן על ידי השופט ח' טרסי, השופט העמית י'
צלקובניק והשופטת י' טויסטר ישראלי

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ח' טרסי, השופט העמית י' צלקובניק והשופטת י' טויסטר ישראלי) בעפ"ג 28311-06-19 מיום 7.6.2021, בגדרו נדחו ערעורי המבקש והמשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקוה (השופטת א' דניאלי) בת"פ 7732-08-17 מיום 28.5.2019.

2. כעולה מכתב האישום המתוקן, המונה 54 אישומים שונים, המבקש פרץ במהלך החודשים ינואר-יולי 2017 לעשרות רכבים באזור המרכז, ניפץ את שמשותיהם ופירק את פנסיהם. לאחר מכן, נהג המבקש למכור את הפנסים בשטחי איו"ש בתמורה לסכום של כ-150 ש"ח עבור כל פנס.

עוד נטען בכתב האישום המתוקן כי בתאריך 19.7.2017, בבוא המבקש לפרוץ לאחד הרכבים שחנה בחניון, לאחר ששוטרים הבחינו במעשיו, הללו חסמו את נתיב היציאה מהחניון באמצעות ניידת סמויה והורו לו לעצור. אולם, המבקש נמלט מהחניון בנהיגה פוחזת, תוך שניגח את הניידת וגרם לה לפגיעה אשר השביתה אותה מהמשך נסיעה.

לבסוף, בתום מרדף וחיפוש, נתפס המבקש כאשר ברכבו נמצאו 8 פנסים של רכבים וכלי פריצה; ובחיפוש שנערך על גופו בתחנת המשטרה, במהלכו המבקש לא שיתף פעולה והכניס לפיו סמים שהיו בידו, נמצאו כ-4 גרם סם מסוכן מסוג הרואין, המחולק ל-8 שקיות.

לאור האמור לעיל, יוחסו למבקש 48 עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); 50 עבירות של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק; 41 עבירות של פירוק חלקים מרכב, לפי סעיף 413ד(ב) לחוק; עבירת ניסיון לפירוק חלקים מרכב, לפי סעיף 413ד(ב) ובצירוף סעיף 25 לחוק; 11 עבירות של גניבת חלקי רכב, לפי סעיף 384 לחוק; 3 עבירות של גניבה מרכב, לפי סעיף 413 לחוק; עבירת פריצה לרכב, לפי סעיף 413 לחוק; עבירת החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413 לחוק; עבירת נהיגה פוחזת, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק; עבירת הפרעה לשוטר, לפי סעיף 275א לחוק; עבירת הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק; עבירת החזקת נכס חשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק; וכן עבירת החזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בבואו לגזור את עונש המבקש, שקל בית משפט השלום את הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירות, ובפרט את הזכות להגנה על קניינו של אדם וכן אינטרס ביטחון הציבור, תוך שהודגשה שכיחות פריצות הרכבים, אשר הפכה ל"מכת מדינה", הקלות שבביצוע עבירות אלו והנזק הכלכלי הגבוה שנגרם כתוצאה מהן.

עוד נשקלו ריבוי העבירות בהן הורשע המבקש, אשר פרץ ללא פחות מ-52 רכבים בהזדמנויות שונות, באופן שיטתי ותוך תכנון מוקדם, לעיתים "לאור יום", תוך שגרם להם נזקים; וכן מדיניות הענישה הנוהגת.

באשר לנסיבותיו האישיות, זקף בית משפט השלום לחובת המבקש את עברו הפלילי המכביד, אשר כלל ריצוי עונשי מאסר ממושכים; ואילו לזכותו ציין את קבלת האחריות על מעשיו, הליך הגמילה והשיקום אותו הוא עובר והצלחתו להישמר מפני שימוש בסם למשך תקופה ארוכה.

בנסיבות אלו, מצא בית משפט השלום כי יש לסטות לקולא ממתחם העונש שנקבע בעניינו של המבקש, אשר נע בין 36 חודשי מאסר בפועל ועד 70 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית - ועל כן השית על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות; 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירת רכוש, מלבד עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; פיצוי בסך 53,000 ש"ח לעדי התביעה; קנס בסך 2,000 ש"ח או עשרים ימי מאסר תמורתו; וכן צו מבחן למשך שנתיים.

לבסוף, הורה בית משפט השלום על חילוט רכבו של המבקש.

5. ערעור המבקש כמו גם ערעור המשיבה על גזר הדין לבית המשפט המחוזי, נדחו שניהם.

צוין כי אמנם לאחר גזר הדין שב המבקש לשימוש בסמים ואף הסתבך פעם נוספת בפלילים. יחד עם זאת, בנסיבות העניין "נוכח המאמצים הרבים שהשקיע המערער [המבקש - י' א'], כמו גם הצלחת הליכי השיקום" מאז הוגשו הערעורים, נקבע כי אין להחמיר בעונשו של המבקש בדרך של השתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

בד בבד, נדחה אף ערעור המבקש, תוך שצוין כי "עונש המאסר בעבודות שירות מבטא סטייה משמעותית ביותר לקולא ממתחם העונש ההולם" ולפיכך "ברי כי בית המשפט קמא [בית משפט השלום - י' א'] לא החמיר עמו כלל ועיקר".

6. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי העונש שהושת עליו יקשה על המשך השתתפותו בהליך הטיפול; וכן יכביד על מצבו הכלכלי, מאחר שהוא מצוי בקשיים כלכליים, וכן עליו לפרנס את שלושת ילדיו.

לבקשת רשות הערעור, צורף מכתב מטעם מנהלת הקהילה הטיפולית בה שהה המבקש, המדגיש את מאמצי השיקום שלו.

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא כי בית משפט זה לא יעתר לבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי", אלא אם הבקשה מעלה סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או אם מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק ייחודיים, לרבות עיוות דין (רע"פ 9177/20 אלזאם נ' מדינת ישראל (26.1.2021)).

זאת ועוד, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן במקרים נדירים בלבד, בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 2309/21 ז'גסטיבסקי נ' מדינת ישראל (8.4.2021)).

9. הבקשה דנן אינה עומדת באמות המידה האמורות, ודי בכך כדי להביא לדחייתה.

10. נפסק זה מכבר כי "שיקולי שיקום אינם חזות הכל", ולצד שיקולים אלו נדרש בית המשפט לשקול שיקולי ענישה נוספים, בכלל זה אינטרס השמירה על ביטחון הציבור, הרתעת הרבים והיחיד וגמול (רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.8.2020); רע"פ 4079/21 פלוני נ' מדינת ישראל (20.6.2021)).

11. במקרה דנן, המבקש הורשע בכתב אישום אשר כלל לא פחות מ-54 אישומים, ולפיהם הוא נהג לפרוץ באופן שיטתי לעשרות רכבים תוך תכנון ותחכום רב, לנפץ את שמשותיהם ולגנוב את פנסיהם. לצד זאת, פגע המבקש בניידת שחסמה את נתיב הימלטותו, ומשנתפס נמצאו עליו סמים מסוג הרואין. לנוכח זאת, חומרת מעשי המבקש, אשר גרמו לנזק כלכלי בשווי של עשרות אלפי שקלים ולפגיעה קשה בקניינם של בעלי הרכבים, מצדיקה ענישה אשר תרתיע אותו מלשוב על מעשיו (רע"פ 6957/20 ספורי נ' מדינת ישראל (25.10.2020)).

12. מכל מקום, אני סבור כי בית משפט השלום הלך כברת דרך עם המבקש כאשר גזר עליו עונש החורג באופן משמעותי מתחתית מתחם הענישה שנקבע בעניינו.

13. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו באלול התשפ"א (23.8.2021).

ש ו פ ט